ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.143 BUCUREȘTI

“ȘOAPTELE COPILĂRIEI”

Revistă școlară trimestrială

Anul VII, nr.17/2023

CUPRINS

1. PREFAȚA	**pag. 2**
2. PUF DE BOBOCEI	**pag. 6**
3. RUBRICA ISTEȚULUI	**pag. 9**
4. DASCĂLII NOȘTRI	**pag. 50**
5. ASSG 143 – Mens sana in corpore sano	**pag. 60**
6. CĂLĂTORIILE NOASTRE	**pag. 65**
7. COLȚUL ABSOLVENTULUI	**pag. 71**

PREFAȚĂ

Numărul 17 din *Șoaptele copilăriei* încântă prin naturaleţea dezinvoltă a descrierilor, vitalitatea ,,imaginilor în cuvinte” ale elevilor de primar și gimnaziu care ne îmbogățesc literalmente rubricile revistei proaspăt apărute, dar și prin varietatea temelor, de la călătorii agreabile, rememorări duioase, poezii sincere până la contribuții științifice timpurii, care uimesc prin maturitatea tonului și puterea analizei la vârste atât de fragede, în cele din urmă. Nu în ultimul rând, profesorii participanți în calitate de coordonatori sau autori, își dau măsura talentului și a devotamentului lor pedagogic, exprimate cu gratitudine, nesilit, neconstrâns de nimic din afară. Ei sunt una cu elevii, un grup unitar, palpitând de viață și încredere nedisimulată în ceea ce învață unii de la alții. Evocările de-aici pot părea hazardate, însă ele nu acoperă decât într-o mică măsură realitatea la care facem nemijlocit trimitere. De aceea, invitația la lectură se subînțelege în acest punct.

Veți găsi trei articole despre călătoriile noastre recente, unele mai departe de București, altele în inima furnicarului urban, scrise de profesorii unității noastre școlare. Câțiva foști elevi își amintesc de atmosfera și spiritul școlii primare și gimnaziale în care s-au format într-un ciclu special de rememorări, nu doar sensibile, ci și interesante prin ceea ce relevă, mai mult sau mai puțin conștient și involuntar. Profesorii vor înțelege primii. Activitățile realizate cu ocazia *Festivalului Toamnei* sau sărbătoarea *Zilei Naționale* se însuflețesc parcă în reproducerile simțite ale elevilor noștri mici și mari deopotrivă. Participarea merituoasă la competițiile sportive de handbal redă câte ceva din modul în care se lucrează în Școala Gimnazială Nr. 143, toți pentru unul, unul pentru toți, nu numai la bine, ci și-n momente justificate de tensiune și luptă încordată pentru o poziție fruntașă într-un concurs școlar. *Șezătoarea* din decembrie 2023, versiunea noastră a vieții apuse a satului tradițional românesc, prinde contur filigranat în doar câteva rânduri prin vocația evocării pe care unii elevi o exersează de la vârste mici, însă cu stăruință și cutezători în intenții. Călătoriile cu părinții, hobby-urile din timpul liber, primele impresii căpătate odată cu schimbarea survernită, firește, în clasa a V-a, poeziile uneori senine și alteori înnorate ale adolescenței, previzibile tematic, dar imprevizibile în trăire, nimic nu este uitat sau trecut cu vederea.

În sfârșit, vorbim cu siguranță de un număr nu doar reușit din *Șoaptele copilăriei*, revistă premiată pe podium a Școlii Gimnaziale Nr. 143 în anul școlar anterior, 2022-

2023 (Premiul II la nivelul Municipiului București), ci frumos alcătuit din punct de vedere grafic, mișcător prin lirism, sensibilitate și dragoste genuină de viață, așa cum este natural să se reverse din sufletele unor copii și ai celor care, cu modestie și justă măsură morală, îi asistă și îi sprijină din umbră, bucurându-se împreună cu ei.

Lectură plăcută tuturor!

Autor: Director prof. Chiță Dan-Alexandru

ȘCOALA GIMNAZIALĂ
NR. 143
BUCUREȘTI

What do we actually do in a Romanian school?

First and foremost, it is quite difficult for anyone who is not used to living in Romania to grasp the intricate, almost hidden meanings of the question posed above. It is not just merely an intellectual conundrum that we have in mind, but it mostly has to do with explaining a basic fact about our current Romanian educational system: *each school is different in more ways than it resembles one another*, which is not necessarily a positive feature if we think about it carefully and take the issue at stake seriously.

Therefore, I have been ascribed with a task which might prove faulty in retrospect. However, we will divide our analysis under different topics in the hope of addressing the whole matter properly.

Middle School No. 143 is located close to the outskirts of Bucharest. The surrounding neighbourhood has been exposed to the economic turmoil of the 1990s, but has since benefited significantly from the EU membership and the general rise in the standard of living of many Romanians. True, they are far from being a majority in the meantime. Nevertheless, even before the fall of the communist regime, the Rahova neighbourhood has been rightly considered a poor district in Bucharest compared with other, more distinguished premises, where the national upper middle class still dwells. Likewise, although most students used to enrol from families who were one way or another connected to the military and the national police before 1989, nowadays, the overall professional background has changed dramatically: a quite sturdy percentage of the local inhabitants has immigrated to Western European countries basically to make ends meet. This has proved to be a successful attempt to a certain extent. Furthermore, this flow of migrating people has brought about an increase in the number of students who are not, unfortunately, decently supervised and taken care of at home, which, obviously, causes a lot tension inside the classroom. The school management is doing its best currently to address the issue. It would sure be a sign of overt self-conceitedness to honestly believe that this is a matter to be solved easily or abruptly. There are more things in heaven and earth than meet the eye. No matter the difficulties, both the economic and educational sides in the family standards, which are somewhat low and irregular, coalesce to give birth to a certain student profile whose naughtiness, to put it mildly, stirs trouble in multiple cases – judging from different angles, that is.

Secondly, the teaching staff has been gradually retiring in the last decade, making way for a fresh young generation willing to change the old dusty school policy. Their light-heartedness and easy-going attitude has been put to test by the abovementioned cultural patterns, which reflect a type of student that is not easy to handle and cope with in class. Nevertheless, taking everything into account, the quality of teaching and learning has steadily improved in the last couple of years. The school is heading in the right direction as we speak, irrespective of the challenges posed by the available somewhat dire socio-economic circumstances.

Finally, Middle School No. 143 is focused persistently on rising the educational standards required not just by the higher administrative echelons, but also by the needs and requirements of the community, an inconspicuous concept to say the least presently. I believe that the current issue of our school magazine attests both to the steps taken and to the progress already made in this regard.

Autor: Headteacher Chiță Dan-Alexandru

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 143 BUCUREȘTI

PUF DE BOBOCEI

Pentru mine trecerea în clasa a V-a a fost una emoționantă, fiindu-mi teamă de trecerea de la o învățătoare iubitoare și protectoare la o mulțime de profesori necunoscuți. Totuși, faptul că mi-am revăzut colegii m-a ajutat să depășesc anumite emoții. În prima zi am cunoscut-o pe doamna dirigintă, o doamnă iubitoare și minunată, care mi-a dat mult mai mult curaj, urmând ca în următoarele zile să cunosc toți profesorii. Aceștia au dat dovadă de înțelegere față de noi, ajutându-ne să trecem peste toate emoțiile. Drept răsplată față de profesori am încercat să iau note bune, aceștia dându-și seama că sunt un elev silitor. Pentru mine clasa a V-a este o etapă minunată, pe care nu o voi uita niciodată.

Radu Eduard Marian, clasa a V-a A

După terminarea vacanței de vară și începerea clasei a V-a simțeam o tristețe în suflet că îmi va lipsi doamna învățătoare și mulți colegi, dar cunoscând-o pe doamna dirigintă, pe noii profesori cu care mă întâlnesc zi de zi, de la care învăț lucruri noi, am simțit că nu este greu și m-am adaptat și eu la lucrurile noi ce au venit treptat în viața mea. Colegii care au plecat din clasa noastră au fost înlocuiți de alți colegi noi, cu care am legat prietenii. Am participat împreună cu doamna dirigintă la multe proiecte, din care am învățat lucruri noi. Îmi doresc ca pe viitor să învăț bine și să am o relație frumoasă de prietenie atât cu doamna dirigintă, cât și cu dragii mei colegi.

Radu Haruki Andrei, clasa a V-a A

În clasa a V-a am experimentat o varietate de emoții, de la entuziasm la unele îngrijorări. Adaptarea a fost provocatoare, dar am descoperit repede că suntem o echipă unită. Fiecare zi a fost o aventură, iar noi, boboceii, am creat legături puternice.

Cu zâmbetele și încurajările colegilor, am depășit orice îndoială și am învățat să ne bucurăm de fiecare moment din clasa a V-a. Sper că acest text va reflecta frumusețea experienței noastre de început și va aduce un „puf de bobocei” în revista școlii.

Bucaleț Teodora, clasa a V-a A

Eu sunt Ianis, elev în clasa a V-a A. La finalul clasei a IV-a am început să mă gândesc din ce în ce mai mult cum va fi în noua etapă a vieții, clasa a V-a. Ei bine, când a venit momentul am avut multe emoții deoarece urma să avem profesori noi, materii noi și, în loc de calificative, note. În prima zi de școală am fost întâmpinați de doamna dirigintă, o doamnă blândă și cu voce caldă. Emoțiile au început să-mi dispară când am cunoscut toți profesorii. Ei sunt răbdători cu noi și ne explică totul pe înțelesul nostru. Pentru mine clasa a V-a a fost o schimbare plăcută.

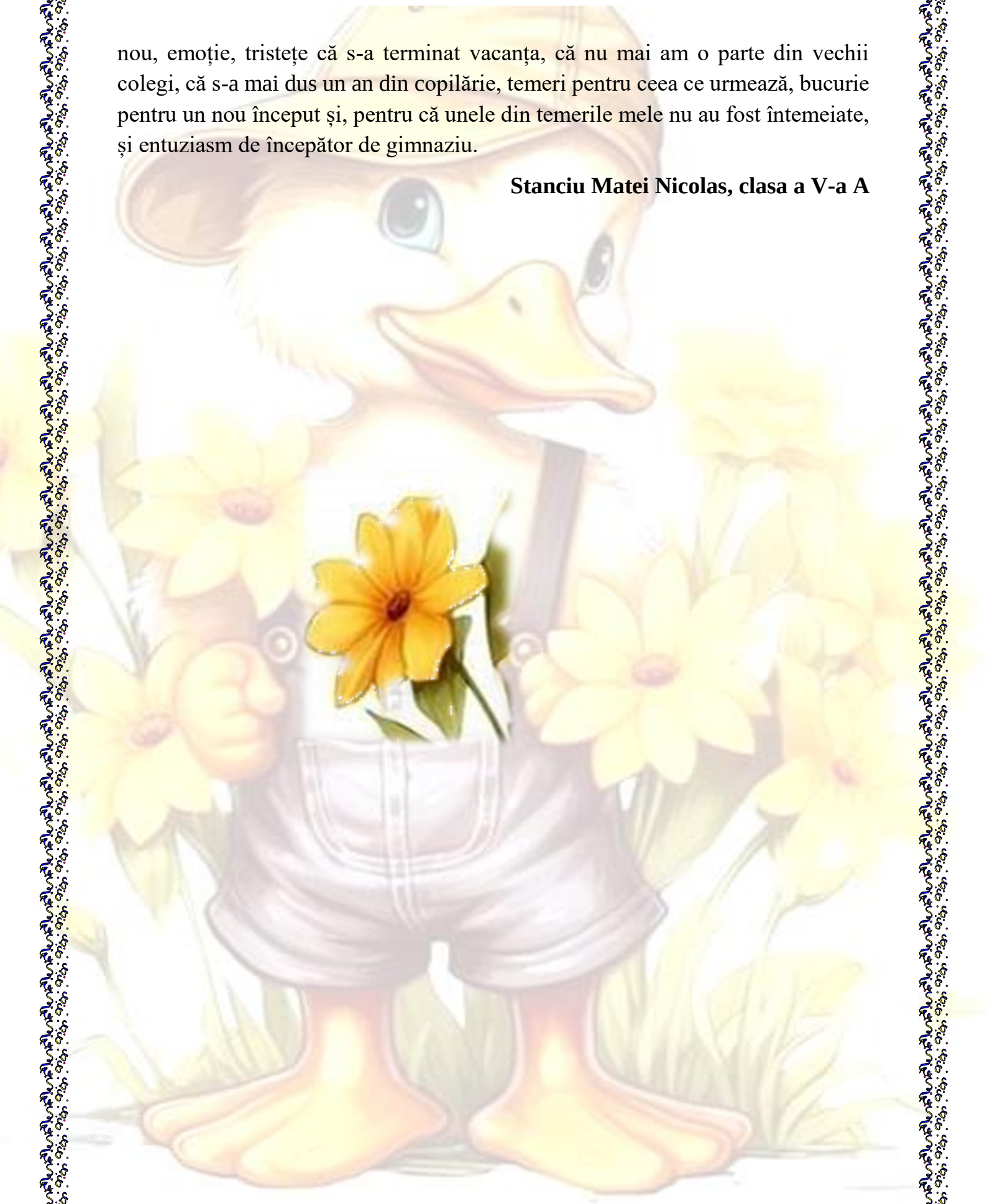
Iojea Ianis, clasa a V-a A

Prima zi de școală sau începutul unui noi început pentru mine a fost așa cum cred că a fost pentru mulți copii, emoționant. Desigur că mă gândeam: Cum va fi? Știam sigur că nu va mai fi doamna învățătoare, care îmi fusese alături timp de 5 ani, și mai știam că vom avea o doamnă sau un domn diriginte, că vom avea profesori și multe materii. În apropierea primei zile din clasa a V-a și, probabil, sub influența supărării că vacanța mare se va termina, am visat că începusem școala și se făcea că aveam un domn diriginte care părea foarte sever. Așadar, în urma visului au încolțit ceva emoții. În prima zi, după festivitate, am mers cu toții în clasă unde, ca într-o grădină plină cu diferite flori, eram noi, bobocii: unii entuziasmați, alții mai puțin, unii mai gălăgioși, alții mai tăcuți, unii mai emoționați, alții mai curioși. Jumătate dintre colegi erau alții decât cei pe care-i cunoșteam din ciclul primar. Astfel, curiozitatea și emoțiile legate de întâlnirea și reîntâlnirea cu colegii s-au diminuat. Ne-am așezat în bănci și la apariția doamnei diriginte, care ne-a vorbit cu căldură și blândețe despre ce urma să facem în următorii 4 ani, s-au risipit în întregime și emoțiile legate de visul meu. Astfel, prima zi de școală mi-a adus un buchet generos de sentimente: curiozitate pentru

nou, emoție, tristețe că s-a terminat vacanța, că nu mai am o parte din vechii colegi, că s-a mai dus un an din copilărie, temeri pentru ceea ce urmează, bucurie pentru un nou început și, pentru că unele din temerile mele nu au fost întemeiate, și entuziasm de începător de gimnaziu.

Stanciu Matei Nicolas, clasa a V-a A

RUBRICA ISTEȚULUI

Școala mea

Sunt Adrian, elev al Şcolii Gimnaziale Nr. 143 și o să vă povestesc ce înseamnă şcoala în viața mea de elev silitor.

Școala este foarte importantă pentru mine. Aici am învățat să scriu și să citesc. Frați mi-au fost colegii, iar pe doamna învăţătoare am considerat-o mama de la şcoală. Școala este este pentru mine a doua casă.

Am pornit curios în clasa pregătitoare. Venisem cu un buchet mare de flori, dar și cu unul de emoții. Emoția de un nou început, emoția de nou… Au trecut doi ani şi jumătate de când sunt elev și timpul parcă zboară.

Am deprins curaj şi acum ştiu să îmi exprim sentimentele, ştiu să respect colegii, ştiu să îmi organizez programul zilnic, ştiu că atenţia la clasă mă ajută să înţeleg tot ce mi se explică. Cred că acest lucru îmi foloseşte să obţin permanent cele mai bune calificative.

Finalul de an mă face mereu să mă mândresc. Doresc ca la fiecare final de an şcolar să simt această mândrie. Pentru asta învăţ în fiecare zi.

Spun cu mândrie: „Sunt Adrian, un elev silitor din clasa a II-a B!”

Cristea Adrian, clasa a II-a B

Coordonator: Prof. înv. primar Oprea Mihaela-Adelina

Mă numesc....

Mă numesc Aida Maria Buzatu și sunt elevă în clasa a IV-a A la Școala Gimnazială Nr. 143.

Încă de mică m-au pasionat pictura și dansul. Părinții mei m-au susținut, au crezut în mine și mi-au dat posibilitatea să-mi cultiv aceste două pasiuni.

Pictez de la vârsta de 7 ani într-un cadru organizat, la o școală de pictură unde am avut câteva expoziții și am câștigat mai multe premii. Îmi place să pictez deoarece mă liniștește și îmi creează o stare de bine. Îmi pun toată creativitatea și pasiunea pe o foaie de hârtie.

Dansul, a doua mare pasiune, l-am descoperit puțin mai târziu. Dansul mă relaxează, mă las purtată de muzică și plutesc într-o altă lume.

Pentru a ne îndeplini visurile este nevoie de multă pasiune și multă muncă!

Buzatu Aida Maria, clasa a IV-a A
Coordonator: Prof. înv. primar Ispas Ana-Maria

Jurnal de început de clasa a VII-a

7 Septembrie 2023

Ca în oricare alt început de clasă, doamna de Fizică (Director adjunct) și domnul Director au ținut discursul de bun-venit pentru clasele pregătitoare, clasele a VIII-a și al celorlalte clase. După terminarea discursului, am mers în clasa noastră cea veche, am luat manualele și am făcut cunoștință cu domnii profesorii și doamnele profesoare noi. Am observat că unii colegi nu mai erau la clasa noastră, unii s-au mutat la alte școli, iar alții au rămas repetenți. Am făcut cunoștință și cu doi colegi noi.

Am început anul școlar, făcând cunoștință cu noii profesori: doamna de Matematică, doamna de Limba Engleză, doamna de Chimie, doamna de Educație Tehnologică și Aplicații Practice, cu doamna de Biologie și am aflat că doamna de Limba Latină este doamna profesoară de Limba Română.

Am început să învățăm lucruri noi la toate materiile, lucruri care ne vor lărgi orizontul cunoașterii.

26 Octombrie 2023

După mai mult de o lună, am început „Săptămâna altfel".

Am pregătit primul festival al toamnei cu mâncăruri tradiționale românești, dovleci, gutui, nuci și murături pe post de decor. Din păcate, clasa noastră nu a câștigat, dar am câștigat experiență și ne-am distrat pe cinste.

Ziua următoare am mers în Ploiești, unde am vizitat Palatul Culturii (Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova) și Muzeul Petrolului. Am dorit să mergem și la stadionul echipei Petrolul Ploiești, dar nu aveam suficient timp pentru a ne întoarce cu trenul Ploiești Sud-București Nord.

În a treia zi, am mers la Cinema City din Afi Palace Cotroceni și am vizionat filmul: *Bodyguardul: Misiune în junglă*.

Apoi am mers cu doamna de Chimie la Muzeul Cotroceni (Palatul Cotroceni). A fost frumos și educativ, dar nu am putut vizita aripa de nord-est, care era închisă pentru vizitatori.

1 Decembrie 2023

De Ziua Națională a României, am pregătit un spectacol cu puțină comedie, intitulată: „Întâlnire între Zeii daci și Zeii romani". La acest spectacol am participat la întocmirea decorurilor spectacolului. Ca îndrumători pentru spectacol au fost

Doamna Profesoară de Limba Română, Doamna Profesoară de Istorie, Doamna Profesoară de Desen, Doamna Profesoară de Geografie și Domnul Profesor de Muzică, care au făcut repetiții cu elevii de la corul școli, precum și Domnul Diriginte, pentru susținere.

Niță Yannis Andrei, clasa a VII-a A

Început de septembrie

La începutul lunii septembrie am plecat cu familia noastră într-o călătorie la munte. Ne-am propus să vizităm următoarele obiective:

- Castelul Peleș din Sinaia
- Muzeul Trenulețurilor din Gara Sinaia
- Castelul Cantacuzino din Bușteni
- Dino Parc Râșnov
- Grădina Zoologică din Brașov
- Muzeul Cinegetic de la Posada

Ne-am cazat în orașul Predeal și am pornit în călătorie. Prima oprire, Castelul Peleș. Acesta este un palat în Sinaia, pe Valea Prahovei și a fost construit la inițiativa primului Rege al României, Carol I, pentru a-i servi drept reşedinţă de vară. A fost construit între anii 1873 și 1914 (41 de ani).

Muzeul Trenulețurilor din Sinaia reprezintă o colecție de machete care constă într-un sistem feroviar în miniatură și care cuprinde 70 de locomotive și 150 de vagoane, care se plimbă pe cei 300 de metri de cale ferată. Am primit ca provocare să descoperim în machetă o pisică albă. Greu, dar am reușit și am primit drept răsplată un magnet și dulciuri.

La Castelul Cantacuzino ne-a impresionat cel mai mult grădina castelului, cu imensul leagăn și minunata fântână arteziană.

La Dino Parc, care este cel mai mare parc cu dinozauri din Sud- Estul Europei și un muzeu în aer liber, unic în România, ne-a plăcut cel mai mult vulcanul interactiv ce simulează o erupție și o platformă mișcătoare ce simulează producerea a trei tipuri de cutremure.

În Grădina Zoologică din Brașov am descoperit multe specii de animale și cel mai mult ne-au plăcut maimuțele și suricatele. Zona destinată urșilor este impresionantă. Serele cu specii de flori și plante ne-au creat impresia că suntem într-o pădure minunată.

Muzeul Cinegetic de la Posada este singurul muzeu dedicat vânătorii și silviculturii din țară, adăpostind cea mai valoroasă colecție cinegetică (de vânătoare) din România. Foarte mult ne-au plăcut cele două diorame de mari dimensiuni, „Natura primăvara” și „Natura iarna”.

A fost o aventură de neuitat în care am învățat puțin din istoria țării noastre și în care am petrecut timp minunat alături de familia noastră.

Ispas Alexandru-Daniel, clasa a V-a A
Ispas Amalia-Ioana, clasa a II-a B
Coordonator: Prof. înv. primar Ispas Ana-Maria

Săptămâna „Școala altfel”

Anul acesta, săptămâna „Școala altfel” a avut loc într-o perioadă diferită (mai exact în luna noiembrie, începând cu data de 6) față de anii precedenți, când a fost organizată în perioada primăverii.

În prima zi am vizitat Biblioteca Națională a României. Am făcut un tur al bibliotecii, am văzut o mare diversitate de cărți, enciclopedii etc., iar la final am participat la câteva activități interactive.

În cea de-a doua zi am vizitat Muzeul Național Cotroceni, aceasta fiind activitatea mea preferată, deoarece am aflat multe lucruri noi și pentru că muzeul arăta foarte frumos, iar fiecare cameră era inedită.

Miercuri a avut loc excursia la Sinaia, altă activitate preferată din această săptămână. Am plecat cu trenul de dimineață, iar când am ajuns, am vizitat Castelul Știrbey, ne-am plimbat prin parc, iar spre final am vizitat și Palatul Pelișor și am

admirat din exterior Peleșul. Seara, în gară, am reușit să scăpăm de o întârziere de două ore a trenului, schimbând biletele.

Joi trebuia să participăm la activități sportive, dar în schimb am fost în parc.

Vineri, în ultima zi, am vizitat Muzeul Național de Istorie. Am învățat lucruri interesante despre secretele Columnei lui Traian și luptele dintre daci și romani, iar la finalul turului am văzut Tezaurul României și multe dintre bogățiile descoperite pe pământul românesc.

Aceasta a fost una dintre cele mai reușite Săptămâni Altfel la care am participat.

Nistor David, clasa a VII-a B

Un vis devenit realitate – Disneyland

Înainte să împlinesc vârsta de 10 ani, aveam o mare dorință, aceea de a putea vizita Disneyland. Nu credeam că visele pot deveni realitate, dar vă asigur că DA! Așa s-a întâmplat cu mine atunci când mama mi-a zis că acesta este cadoul meu din partea familiei. Am plâns de fericire, nu-mi venea să cred că voi merge acolo, că voi păși în lumea aceea magică. A venit ziua plecării, ne-am urcat în avion, eu, mama, mătușa și verișoara mea. Mama mi-a zis să dorm, să treacă mai repede timpul, însă eu nu puteam de emoții că voi vedea lumea Disney. Am ajuns și ne-am cazat la Grand Magic Hotel, un hotel foarte frumos și primitor, cu camere mari și frumos aranjate.

Am ajuns în parcul Disneyland, un loc plin de magie și bucurie. Era aniversarea Disney de 30 de ani. Erau atât de mulți copii și adulți la un loc încât nu puteam să cred ce vedeam. S-a anunțat parada Disney, cu toate personajele animate. Abia așteptam să o văd pe Minnie, preferata mea. Era atât de frumos! După paradă ne-am dat în ceșcuțe, elefanți zburători, am făcut multe poze, dar parcă nu puteam să cuprind tot. Am vizitat Disney Studio, am cumpărat suveniruri și am mâncat cea mai mare înghețată. Seara a sosit și pot să spun, cu mâna pe inima mea mică, tot ce am trăit a fost magie. Castelul luminat cu mii de luminițe, artificiile, muzica, am plâns de fericire cât de frumos poate fi.

Nu stiu ce poate fi mai frumos pentru un copil decât să ajungă acolo unde a visat. A fost o excursie de vis și nu credeam că atunci când am să împlinesc 10 ani va fi și aniversarea Disney - 30 de ani. Ne-am întors acasă fericite, nu știam care din noi era mai fericită!

Mulțumesc, Disneyland – Tărâm magic!

Gafton Leia-Elisa, clasa a IV-a A
Coordonator: Prof. înv. primar Ispas Ana-Maria

Vă prezint ...

Bună ziua, mă numesc Manea Irina și sunt elevă în clasa a VIII-a A, prezentatoarea festivității de 1 Decembrie, de altfel și președinta consiliului de elevi al școlii.

În acest articol aș dori să vă prezint cum decurge o festivitate în cadrul instituției de învățământ, Școala Gimnazială Nr. 143.

Pregătirile pentru această frumoasă festivitate (care la noi a avut loc pe 27 noiembrie din pricina zilei libere acordat elevilor pe data de 1 Decembrie) au început cu câteva luni înaintea festivității. Toți profesorii care au dorit să contribuie cu câte o idee și o mână de ajutor, au făcut-o. Elevii au fost bine instruiți și pregătiți pentru

ceea ce îi așteapta în cadrul acestei activitați. Toată lumea a beneficiat de repetiții alături de profesorii coordonatori și de sprijinul acestora.

În cadrul festivitații am avut:

- corul școlii noastre;
- o piesă de teatru (propusă de mine);
- cântece și poezi de la clasele 0 – 7;
- lucrări și desene bazate pe tema festivitații, lucrate la ora de Educație plastică/arte vizuale și abilitați practice;
- un colțișor cu mâncare specifică sărbătorii și zonei în care ne aflăm;
- decor: costume populare, unelte de lemn/lut, covorașe, prosoape, vase de ceramică, decorațiuni;
- am avut o scenă determinată de lucrările copiilor, fundalul acesteia fiind steagul României, scaune pentru publicul care ne-a asistat.

Totul a fost organizat cap-coadă de către profesorii noștri cărora le mulțumim enorm, fără dânșii, probabil, nu am experimenta atâtea activități diferite.

În ziua festivității repetițile au fost mai intense și perfecționate, acolo unde emoțiile își făceau apariția, decorul a fost finisat, iar ceilalți încercau să ajute, acolo unde stresul prelua controlul situației.

Festivitatea a început la ora 17:00 când, eu, prezentatoarea, am pășit în fața corului pentru a rosti cuvintele de deschidere a acelei minunate seri. Eram cuprinsă de emoții, fiind prima dată când am făcut asta, așa că, doamna profesor Ana Puncioiu, m-a luat în brațele dânsei pentru a-mi oferi încrederea de care aveam nevoie.

De-o parte și de alta a mea, pe scenă, se aflau doamna profesor Prală, doamna profesor Istrate și doamna profesor Puncioiu. Trei profesoare minunate, care mi-au făcut anii de gimnaziu extraordinari și cu care am amintiri foarte frumoase.

În concluzie, festivitatea de 1 Decembrie a fost foarte frumoasă și bine organizată. Profesorii au fost implicați, dar și copii au dat tot ceea ce au avut mai bun. Sunt sigură că și la anul când nu o sa mai fiu eleva acestei școli, totul va fi la fel de reușit și de frumos!

Manea Irina-Elena, clasa a VIII-a A

OM MARE PENTRU O ZI

Era 9 noiembrie 2023, o zi de toamnă deosebit de caldă și luminoasă. În cadrul programului „Şcoala altfel” ne-am întâlnim, ne-am încolonat în frunte cu doamna învățătoare Mihaela Oprea pentru a ne deplasa în siguranță la sediul Ministerului Afacerilor Interne, cu autobuzul 226 din București.

Aveam emoții mari. Am coborât la Galeriile de artă „Orizont”, apoi ne-am întors către sediul ministerului. Am văzut că în aceeași clădire mai funcționează Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii. Câţiva părinţi ne-au însoţit. Eu, ştiind de la doamna învăţătoare regulile de deplasare, am instruit-o pe mama ce trebuie să facă pentru a nu se pierde de grup. Am ajuns în fața ministerului din strada Revoluției și am urcat repede într-un elicopter S.M.U.R.D. Am fost fascinaţi să ne vedem urcaţi la bordul acestuia. Am făcut fotografii pentru că, de ce să nu recunoaştem?, să urci într-un astfel de vehicul este o ocazie rară.

A urmat apoi vizitarea unei autospeciale a Poliției de Frontieră şi am ascultat instrucţiunile domnilor frumos îmbrăcaţi în uniforme. Ne-am simţit provocaţi şi curioşi să urcăm apoi în autospeciala blindată a Jandarmeriei cu care se transportă răufăcătorii, dar și echipajele de intervenție.

Mai încolo am văzut foarte multe arme de diferite forme și mărimi, care erau păzite de niște bărbați musculoși în costum de camuflaj. Am putut să le văd, să le ating, însă nu ne-au dat voie să tragem cu ele... doar nu erau de jucărie! Vizita a continuat cu intrarea în sediul ministerului. Aici am fost primiți la cabinetul domnului secretar de stat Raed Arafat, care ne-a povestit câte ceva despre munca

dumnealui, ne-a dat bomboane și ne-a întrebat unde vrem să lucrăm când vom fi mari. Evident că toți am răspuns că vrem să fim polițiști.

Circuitul a continuat prin sala de marmură, acolo unde se iau decizii importante și prin biroul ministrului afacerilor interne. Am fost și în balconul de unde – după cum ni s-a povestit –, pe când noi nici nu eram născuți, Președintele Nicolae Ceaușescu se adresa poporului.

În holul Ministerului copiii au devenit pentru o zi oameni mari. Vă întrebaţi cum? Păi... ni s-au făcut legitimaţii, permise de şofer, insigne cu „Poliţist pentru o zi”, am primit foarte multe diplome, reviste, agende, semne de carte, baloane și creioane de la diferite instituții ale ministerului.

Lecţiile primite au fost foarte importante. Ni s-a explicat ce trebuie să facem pentru a nu deveni victime ale traficului de persoane şi cum să ne ferim de consumul de droguri.

În caravana pe care scria ISUBIF am asistat la lecții de prim ajutor și am fost întrebați ce facem în cazul unui cutremur. Noi deja știam lecția de la școală și le-am arătat că putem oricând să le luăm locul.

Am văzut cum se acordă primul ajutor în caz de înec sau de leşin, am participat la demonstraţie, apoi am plecat cu toții zgomotoși spre școală, cu autobuzul, vorbind unii cu alţii despre ceea ce ne-a impresionat. M-am bucurat că nu mi-am rătăcit mama prin mulțime, deși cred că dacă se întâmpla, mi-o aducea Poliția acasă.

Şi, dacă tot ni s-a acordat dreptul de a fi mari pentru o zi şi dacă am primit dreptul de a profesa o zi ca poliţişti, închei spunând: „Misiunea a fost îndeplinită!”

Pavel Iulian, clasa a II-a B

Coordonator: Prof. înv. primar Oprea Mihaela-Adelina

O zi din viața unui copil dintr-un oraș bombardat

*

În timpurile zbuciumate ale unui oraș în vâltoarea războiului, o zi obișnuită începea sub spectrul amenințării constante. Într-o dimineață ce-și îmbrăca cerul cu nuanțe întunecate, un mic locuitor al acestui oraș își începea ziua într-o casă modestă, printre zidurile crăpate ale unei lumi în cădere.

Micul protagonist, cu privirea ancorată într-un trecut de demult, deschide ușa casei sale cu pasiunea unui explorator. Pe străzile devenite coridoare de destine frânte, pașii lui rezonau în ritmul tragic al orașului. Ruinele de altădată se contopesc cu lumina palidă a unei zile care încă își mai amintește de pace.

Prin peisajul distrus, clădirile stau ca mărturie tăcută a vremurilor apuse. În locul grădinilor umplute de flori și zgomotul vesel al copiilor, s-a instalat o durere grea și pătrunzătoare, doar sporadic întreruptă de ecoul pașilor copilului și ciripitul speriat al păsărilor rămase vii.

Copiii supraviețuitori împart jucăriile găsite printre dărămături, iar râsetele lor gingașe devin voci ale speranței, într-o realitate alterată de umbrele războiului. Cu inima plină de curaj, micul erou explorează clădiri devenite cadavre arhitecturale. Școala, acum doar o umbră a învățământului, devine terenul de joacă al imaginației. Pereții se transformă în panouri de desene colorate, iar fiecare trăsătură devine un act de rebeliune împotriva uitării.

Orașul bombardat în lumina învinsă a amurgului găsește un altfel de viață în ochii copiilor. În mijlocul distrugerii, acești mici locuitori își clădesc propriul tărâm al fericirii, cu un zâmbet care strălucește precum o stea în beznă. În fiecare pas șovăielnic al lor se aude o notă subtilă de rezistență, iar orașul, deși în ruină, se simte înviorat de tânjirea de a trăi a copiilor.

La sfârșitul acelei zile, când lumina de pe cer se estompează și umbrele cresc în întunericul orașului, micul erou se retrage în lumea viselor, zâmbetul său rămânând ca o amintire a curajului și a speranței în mijlocul unei epoci istorice presărate cu tragedie și regenerare.

Voicu Ana-Maria, clasa a VII-a C
Coordonator: Prof. Grecu Marinela

*

Într-o dimineață apocaliptică din al Doilea Război Mondial, Nicolae, un copil nevinovat dintr-un oraș distrus de umbrele războiului își deschide ochii spre un

peisaj de groază. Auzul său este distrus de urletele disperate ale sirenelor, un concert macabru și disonant, un ritual de distrugere. Zgomotul bombardamentelor devine un cântec al morții acompaniat de strigătele muribunzilor fără speranță.

Privirea sa, imediat ce e ridicată din pământ, vede oameni îmbăiați de sânge, copii care erau în brațele părinților, care au murit încercând să-și salveze pruncul, sau chiar un nou-născut în brațele tatălui său, care nu are nicio expresie pe față. Se vede trauma prin care a trecut. Iar Nicolae înțelege perfect sentimentul. Se uită-n jur și vede clădiri mutilate, străzi distruse și cerul acoperit de un văl de fum întunecat. Gustul amar al disperării persistă în gura sa. Mirosul înecăcios al prafului și al sângelui proaspăt îi invadează nasul cu fiecare suflare, amestecându-se cu aromele acre ale dezintegrării umane.

În ciuda jocului său cu jucării făcute din umbrele propriei sale tragedii, Nicolae se transformă într-un prizonier al unui infern de nedescris. Într-un oraș bombardat și condamnat, el devine o păpușă a morții, luptând să-și păstreze puțina umanitate într-un univers în care moartea și descompunerea sunt singurele certitudini.

Constantin Cristina Simona, clasa a VII-a C
Coordonator: Prof. Grecu Marinela

*

Într-un sat mic, undeva în inima unei țări zguduite de război, trăia un copil cu ochii plini de curiozitate și inima plină de durere. În ochii lui cristalini se reflectau casele care acum erau doar ruine. Cu fiecare pas pe străzile aglomerate de materiale, se putea simți presiunea gândurilor pierdute de speranță. Acesta nu alerga la joacă, la fel ca ceilalți copii, stătea pe pietre și se uita. Asta făcea în fiecare zi de la începutul suferinței. În mijlocul haosului puteai observa micii oameni nevinovați cum încercau să caute mâncare printre casele distruse. Râsul celorlalți copii își găsește un drum printre sunetele amenințătoare ale războiului. Locurile de joacă erau acum pustii, magazinele prăfuite erau mai aglomerate ca niciodată. Micuțul observa cum fiecare prieten de-al său dispărea prin fumul sufocant din atmosferă, la fel ca și părinții lui. Unu, doi, trei... și în final singur. Nu mai era nimeni prin preajmă, doar copilul speriat de ce se va întâmpla. Își pierdea speranța mai mult și mai mult pe zi ce trecea, sau noapte? Nici el nu mai știa. Acum uite-mă aici, stând în fața mormintelor goale ale copiilor negăsiți. Pot simți suferința lor prin pământul rece. Aud strigătele de ajutor și ultimele răsuflări. Satul lor, unul plin de bogății și oameni cumsecade, acum a ajuns un sat pustiu, cuprins de întuneric și imagini deprimante. Cu greu s-au găsit

supraviețuitori printre pietrele imense ce acopereau pământul. Acum, satul este un sat fantomă.

Marinescu Bianca, clasa a VII-a C
Coordonator: Prof. Grecu Marinela

*

Scânteia speranței

A trecut o săptămână de la momentul care mi-a schimbat viața.

Îmi amintesc perfect fiecare detaliu din acea cumplită zi de joi. Prin fereastra sălii de clasă puteam vedea câteva raze de Soare care reușeau să străpungă zidul de întuneric creat de nori. Doamna profesoară ne preda o lecție nouă când a fost întreruptă de o alarmă asurzitoare. Expresia profesoarei s-a transformat într-o clipă dintr-una liniștită, a unui pedagog devotat și plin de convingere, într-una înspăimântată. Spre deosebire de noi, niște copii confuzi, ea era conștientă de rolul acelui sunet ascuțit. Fără a sta pe gânduri, ne-a luat pe toți și ne-a condus spre un adăpost. Până a ajunge în locul sigur mintea mea încremenise. Mă aflam într-o stare de șoc, simțeam că înaintez pe urmele celorlați, dar nu eram conștient de acest lucru. Tot ce puteam auzi erau cuvinte de nedistins acompaniate de neliniștitoarea muzică de fundal produsă de alarmă. Odată ajuns în încăpere, mi-am văzut sora mai mică însoțită de învățătoarea ei. În acel moment am înțeles gravitatea situației și un val de teamă m-a cuprins. Aveam o grămadă de gânduri care mă consumau, însă unul singur m-a paralizat pe tot parcursul acelei zile: „Sunt în regulă mama și tata? Îi voi mai revedea vreodată?”. Nu peste mult timp, bombardamentul a început. Doar amintirea acestui eveniment mă face să îmi pierd cumpătul și să plâng incontrolabil. După o eternitate, era în sfârșit sigur să ieșim. Afară, eu și sora mea eram așteptați de către părinții noștri, care au venit cât s-a putut de repede pentru a se asigura că suntem bine. Când i-am văzut, nu mi-a mai păsat de ce tocmai se întâmplase, mă simțeam de parcă văd doi îngeri. În acea clipă ei doi erau cel mai frumos lucru din lume.

Bucuria mea a fost zdruncinată când am văzut ce a mai rămas din casa mea. Toate jucăriile mele, toate hainele, tot ce aveam mai drag, cu excepția familiei, se aflau în ea. Acum, nici unul dintre aceste lucruri nu este nimic mai mult decât o grămadă de scrum. Sunt recunoscător pentru faptul că toți membrii familiei mele sunt teferi și sunt conștient că unii oamnei nu mai pot beneficia de acest privilegiu, însă nu mă pot abține din a mă întreba „Ce am făcut să merit acest lucru? De ce a

fost bombardat un oraș plin de oameni nevinovați, care nu au nimic de a face cu războiul?" Eu îmi doream doar să-mi trăiesc viața, să-mi savurez copilăria și am fost pedepsit pe nedrept pentru acest lucru. Mirosul de fum a devenit acum o obișnuință, ceva întâlnit zilnic.

Surprinzător, în această perioadă plină de suferință, bebelușul care se află în același adăpost precum mine încă reușește să râdă în hohote zilnic. Surioara mea, alături de ceilalți copii, mai naivi decât mine, reușesc să găsească diferite juculețe care îi pot distrage de la situația deprimantă în care se află. Inocența lor este cea care încă îmi mai dă speranță că totul va fi bine. Adulții încearcă să mă liniștească, dar ei nu mai au încredere în scânteia micuță pe care numai un copil o poate alimenta, deoarece ea este înconjurată de întunericul lipsei de empatie.

Matei Daria Alexandra, clasa a VII-a C
Coordonator: Prof. Grecu Marinela

Urâtul frumos

Am învățat să văd frumosul în lucrurile triste
Să citesc oamenii ca pe reviste
Larg deschise
Cu ferestre la inimă închise

Cerul gri de supărare
Oricum se va transforma într-un mare soare
Oamenii triști vor fi și ei deschiși
Iar poate cei ce mereu au fost fericiți vor fi
Mult mai închiși

Viața are hopuri grele
Oamenii nepăsători trag perdele peste ele
Dar nu pot să le facă să dispară
Poate nu după mult timp să apară

Și ți-aș spune când e greu
Că voi fi cu tine mereu
Dar cine-s eu să văd urâtul frumos?
Iar voi să ștergeți cu al meu suflet pe jos?

Mandache Elena, clasa a VIII-a A

Prin văi uitate

Prin văi uitate
Sufletele disperate
Țipă cu dor
Agățându-se de câte un nor

Durere spulberătoare
E ruptă parcă din soare
Doare și este urâtă
Când nu poți să te abții de la gând

Printre munții cei înalți și reci
Cauți un râu în care ai putea să te îneci
Să-ți îneci vise gânduri, sentimente
Să uiți de ale vieții condimente

Pădurile dese și frumoase
Se transformă în suflete arse
Țipete vei auzii
Când inima ți se va opri.

Mandache Elena, clasa a VIII-a A

Tata

Tata... mâini pline de vânătăi
Junghiuri, lovituri și tăieturi,
Iar apoi sudoare
Doar ca mie să îmi dea un soare

Tata, rece, dar nu insensibil,
Iubitor, dar imposibil
Imposibil de descifrat
Acest om extrem de echilibrat

El este tata... omul ce mi-a dat viață
Fără de care nu aș putea să fac față
Nu mi-a arătat mereu iubire,
Dar nu m-a făcut să mă simt lipsită
De sclipire...

Tata... un om strălucit
Ce mi-a dat un scop de împlinit
Și un principiu mult îndrăgit...
Acesta fiind
Să nu uit de unde am plecat și că eu multe
Mai am de învățat.

Mandache Elena, clasa a VIII-a A

Mă doare

Mă doare, mă apasă
Mă întoarce, nu mă lasă
Dorul ce îl duc de casă
Aici nu e ca acasă
Aici e o familie între patru pereți
Nici nu știți cum e de durere să înghețI
Nu ai alinare
Nu ai nici măcar o îmbrățișare
Durere
Asta este tot ce simți
Crede-mă, te doare până-n dinți
Vrei să pleci
Să fugi
De toți să te ascunzi
După o clădire să te ascunzi
Bine, uneori exagerez
Dar durerea nu pot să o micșorez
Te doare sufletul
În tine ești altul
Vrei să ieși, să pleci
De toți să te renegi
Nu îți place aici
E întunecat și sumbru
Nu ai vrea să intri înăuntru.

Mandache Elena, clasa a VIII-a A

Șezătoarea de iarnă

Odinioară, oamenii se strângeau la sate, în serile de iarnă, la șezătoare. Ei lucrau, cântau, spuneau povești, glume, ghicitori și transmiteau tradiția populară din generație în generație.

În luna decembrie am participat la Șezătoarea de iarnă, organizată în școala noastră.

Pregătită de doamna pedagog Mirela Tatarici, am recitat, alături de Ispas Maria – Sara, poezia „Dorul românceiˮ, de Vasile Alecsandri. Poezia ne-a amintit cum se rugau femeile românce să aibă un copil.

Am participat la atelierul de confecționat ornamente de iarnă, am văzut cum se croșetează și cum se lucrează la gherghef. Pentru că mi-a plăcut foarte mult cum croșetau fetele și doamnele profesor, mi-am cumpărat croșetă și ață și, ușor-ușor, învăț și eu de la mama mea să croșetez.

Am cântat colinde, am servit cozonac și am petrecut o seara frumoasă alături de profesorii și colegii mei.

Ispas Amalia-Ioana, clasa a II-a B
Coordonator: Prof. înv. primar Ispas Ana-Maria

Intuiția în matematică

Prefață:

Matematica este deseori prezentată ca o „știință exactă”, și chiar așa și este. Aceasta pleacă de la un set de axiome de definiții primare, urmând construirea unor obiecte matematice pe baza lor, apoi teoremele ce descriu relațiile dintre ele și în final teoria matură.

În demonstrația unei teoreme nu intră decât manipulări formale justificate de axiomele alese în prealabil.

După mișcarea spre rigoare din secolul XIX-a, asta era practic matematica. De teama paradoxurilor, s-a renunțat la orice fel de explicație intuitivă.

În această lucrare, vom vedea că nu trebuia să fie așa. Vom vedea cum această teamă este gestionată de matematica modernă și cum poate fi folosiă intuiția. Nu vom da demonstrații, căci scopul nu este rigoarea, dar îl invităm pe cititor să reflecteze asupra ideilor expuse despre acestea din experiența proprie.

1. Intuiția matematică

Din punct de vedere neurologic, oamenii nu au capacitatea de a înțelege matematica în forma sa complet majestuoasă. Într-o anumită măsură ne referim la:

- Informația dată de simțurile noastre despre lumea fizică.
- Experiențele trecute cu matematica (adică ceea ce numim „intuiție”).

De exemplu, când avem o funcție f:
$f: X \to Y \to Y,\ X, Y \subseteq \mathbb{R}$

Ne gândim la graficul său, nu la un anumit tip de relație binară pe $X \times Y$.

Din descrierea de mai sus se desprinde faptul că intuiția se poate dobândi doar analizând un număr mare de situații din matematică și izolând esențialul din ele. În continuare, vom studia chiar aceste regularități ascunse din structura matematicii.

Exemplul 1: Integrala este un obiect ce nu are nevoie de introducere. Aceasta intră în componența problemală de analiză a matematicii atunci când dorim să atașăm unei funcții o valoare reală (în cazul integralei nedefinite, o altă funcție).

Dacă observăm atent, proprietățile ce o fac utilă sunt:

1) $\int c \cdot f(x)dx = c\int f(x)dx$

2) $\int[f(x)+9(x)]dx = \int f(x)\,dx + \int 9(x)\,dx$

3) Dacă fn $\rightarrow f$ uniform, atunci $\int f$n(x) dx $\rightarrow \int f(x)$ dx

Undeva s-a ignorat intervalul de integrare. Astfel, integrala este operator linear și continuu. Este natural să ne întrebăm dacă nu cumva, atunci când într-o problemă lucrăm cu funcții în modul descrierii mai sus, nu o integrăm de fapt. Nu cumva integrala este **singurul** operator linear și continuu?

Acesta este un bun exemplu de intuiție matematică. Ne-am folosit de experiențele noastre cu probleme de analiză, și înțelegând în profunzime instrumentele de rezolvare (limite, derivate și, desigur, integrala), am anticipat următoarea:

Teorema F. Riesz

Fie ∪[f] un operator linear și continuu definit pe mulțimea funcțiilor continue pe [0,1] cu valori reale. Atunci ∪ este de forma: ∪[f] = $\int_0^1 f(x)dg(x)$.

Teorema ce capturează esența a ceea ce am intuit: unicitatea integralei ca instrument în manipulare funcțiilor.

Exemplul 2: Analiza complexă

Analiza complexă ilustrează elegant faptul că generalizarea unei teorii matematice făcută corect produce o teorie mai bogată în rezultate. Aici analiza reală este un caz special al analizei complexe, și deci metodele puternice ale analizei complexe (reziduuri, serii Laurent) se pot aplica analizei reale.

Dacă analizăm cu atenție demonstrațiile în analiza complexă vom vedea că:

- Diferențele vin din geometria bogată a planului față de dreapta numerelor reale.
- Asemănările vin din structura algebrică asemănătoare a numerelor complexe față de numerele reale.

Operațiile numerelor complexe se definesc astfel:

4) (X1, Y1)+(X2,Y2)=(X1+X2, Y1+Y2)
5) (X1,Y1) × (X2,Y2)= (X1X2-Y1Y2, X1Y2+X2Y1)
6) λ ×(X1,Y1)=(λ X1, λ Y1)

(Observație: Am identificat C cu $\mathbb{R}$**2**)

Se poate arăta că ($\mathbb{R}$ 2,+,x,·)) este o algebră peste $\mathbb{R}$ asociativă, cu element unitate și cu elemente ≠0 inversabile. Aceasta este o proprietate foarte importantă, căci acum se pot defini consistent operatorii analizei pe $\mathbb{R}$2 (echivalent, pe **C**).

Dintre toate algebrele posibile este natural să ne întrebăm dacă doar **4)**, **5)**, **6)** conduc la proprietatea descrisă mai sus.

Analizând cu atenție explicațiile de la început, răspunsul intuitiv ar fi afirmativ.

Teorema (Frobenius):

Fie A o algebră finită dimensională, asociativă, cu element de unitate și elementele $\neq 0$ inversabile (ca C). Atunci $A \simeq \mathbb{R}$, $A \simeq \mathbf{C}$ sau $A \simeq \mathbf{H}$ (algebra cuaternionilor).

Deci, în plus, este adevărat să afirmăm: singurele algebre unde există versiuni ale analizei matematice sunt cele de care se știa deja: $\mathbb{R}$**, C** și **H**.

Exemplul 3: Numerele reale

Numerele reale își au meritul deosebit de a descrie precis procesele universului (sub formă de legi matematice). Mai mult, acestea sunt înțelese într-o mare măsură de către intelectul uman. Acestea reflectă faptul că matematicienii nu au nevoie de mult timp pentru a înțelege că existența lor nu poate fi pur și simplu asumată.

Conceptual, $\mathbb{R}$ se obține din **Q** adăugând axioma completitudinii (a lui Cantor): orice mulțime mărginită admite **sup.** și **inf.**

Există multe modalități de a-i adăuga lui **Q** această axiomă: tăieturile Dedekind, șiruri Cauchy de numere raționale, ultrafilter … .

Astfel sare în ochi că aceste metode produc același (în sensul izomorfismului) corp ordonat și complet pe care-l numim $\mathbb{R}$. Dar intuiția ne-ar spune că toate metodele sunt echivalente, nu se poate ca natura să fie infidelă lui $\mathbb{R}$ însuși. Realitatea este $\mathbb{R}$**.**

Deci anticipăm următoarea:

Teoremă:

Fie **(K,+, x,<)** un corp ordonat complet, atunci $\mathbf{K} \simeq \mathbb{R}$

2. Epilog

În secțiunea anterioară am folosit intuiția matematică pentru a anticipa teoreme și, mai important, pentru a le înțelege esența.

Esență care altfel ar fi fost mascată de demonstrațiile formale. Dar este important să se rețină că raționamentele ce se bazează pe intuiție produc conjecturi.

Lucrul aceasta este deja stabilit în matematica modernă urmând munca pentru formalizarea matematicii a celor precum Weierstrass, Cauchy, Riemann, Cantor și mulți alții. Munca lor a arătat că intuiția aduce după sine paradoxuri și alte probleme

grave în structura matematicii. Probleme ce pot fi rezolvate doar prin demonstrații riguroase și axiome și definiții gândite cu grijă.

Cu toate acestea, am mai arătat că matematica poate fi chiar mai mult decât rigoare și atât. Am văzut cum analiza atentă a procedeelor raționamentelor și a teoremelor ce rezultă produce intuiție. Intuiția ce se poate ascuți atât de mult încât să găsească nișele unde pot apărea teoreme.

În concluzie, lecțiile generale pe care le putem obține studiind amănunțit mai multe rezultate sunt cel puțin la fel de importante ca rezultatele finale.

Lazăr Matei, olimpic național la Matematică, clasa a VIII-a A

Teoriile Universului

Universul în sine este uriaș cu o rază de aproximativ 46,5 miliarde de ani lumină și un diametru de aproximativ 28,5 giga parseci (93 miliarde de ani lumină), ceea ce este egal cu 880 yottametri.

În continuare am să vă spun 3 din teoriile universului.

1. **Multivers**

Multiversul este o mulțime ipotetică de mai multe universuri posibile (inclusiv universul în care ne aflăm) care împreună cuprind tot ceea ce există și poate exista: totalitatea spațiului, a timpului, materiei și a energiei, precum și constantele fizice și legile care-l descriu. Mulți cercetători cred că multiversul este doar o pistă falsă pentru fizică. Criticii multiversului susțin că acesta este pur și simplu mult prea convenabil pentru a explica lucrurile pe care nu le înțelegem. Teoria Big Bang-ului nu ne spune nimic despre ce anume a determinat extinderea rapidă a universului sau ce s-a întâmplat înainte de explozie. Răspunsurile la aceste întrebări le-ar putea da teoria multiversului. Diverse universuri dintr-un multivers sunt numite uneori universuri paralele. Termenul a fost inventat în 1895 de către filozoful și psihologul american William James.

În anii 1920 fizicienii descoperă particulele elementare și cercetează proprietățile acestora. Electronii însă le rezervă o surpriză: „Când cineva studiază proprietățile atomilor descoperă că realitatea este mai stranie decât și-ar fi închipuit oricine. Particulele au într-adevăr posibilitatea, într-un anumit sens, de a se afla simultan în mai multe locuri” (cf. Alan Guth, profesor la Institutul de Tehnologie al

(statului) Massachusetts) (MIT) din Cambridge, Massachusetts, SUA. Aceasta înseamnă că particulele nu există doar în universul nostru, ci apar și în alte universuri paralele cu al nostru. Alan Guth explică: „În esență, tot ceea ce se poate întâmpla se întâmplă într-una dintre alternative, ceea ce înseamnă că suprapus peste universul cunoscut există un univers alternativ, unde Al Gore este președinte și Elvis Presley este încă în viață".

2. Metavers

Metavers (din engleză *metaverse*) este un termen folosit de obicei pentru a descrie conceptul unei iterații viitoare a internetului, alcătuit din spații virtuale 3D partajate, conectate într-un univers virtual perceput. Metaversul într-un sens mai larg se poate referi nu numai la lumi virtuale, ci la Internet ca întreg, incluzând întregul spectru al realității augmentate.

Conceptul de metavers sau meta-univers, prezent deja în jocurile video, desemnează un spațiu cibernetic care este paralel cu realitatea fizică și în care o comunitate de oameni interacționează sub formă de avataruri web.

Acest concept a fost probabil descris pentru prima dată în romanul lui Neal Stephenson din 1992, *Snow Crash*.

Dezvoltarea metaversului este adesea legată de avansarea tehnologiei de realitate virtuală din cauza cererilor tot mai mari de imersiune. Interesul recent pentru dezvoltarea metaversului este influențat de Web3, un concept pentru o iterație descentralizată a internetului. Web3 și metaverse au fost folosite sub formă de cuvinte la modă pentru a exagera progresul dezvoltării diferitelor tehnologii și proiecte conexe în scopuri de relații publice. Confidențialitatea informațiilor, dependența utilizatorilor și siguranța utilizatorilor sunt preocupări în metavers, care decurg din provocările cu care se confruntă mediile sociale și industria jocurilor video în ansamblu.

3. Nanoversul

Folosind tehnologie de ultimă generație, cercetătorii de la Centrul de microscopie electronică Monash (MCEM) au dezvoltat noi metode care permit observarea și măsurarea deplasărilor minuscule ale atomilor.

Cercetarea, publicată în cea mai recentă ediție a prestigioasei reviste *Nature Materials*, oferă o perspectivă imediată asupra performanțelor bateriilor litiu-ion și implicații de mare anvergură pentru proiectarea de noi materiale pentru generarea și

stocarea energiei, calculatoare de ultimă generație, tehnologii ecologice și alte domenii.

„Cercetarea făcută de Monash este ca și cum medicii ar fi capabili să „vadă” comportamentele virușilor individuali, mai degrabă decât să și le imagineze prin observarea simptomelor. Putem studia comportamentul atomic cu o precizie de ordinul picometrului. Pentru a pune acest lucru în perspectivă, un atom de hidrogen are un diametru estimat de ~50 picometri”, a declarat autorul principal al cercetării, Dr. Ye Zhu.

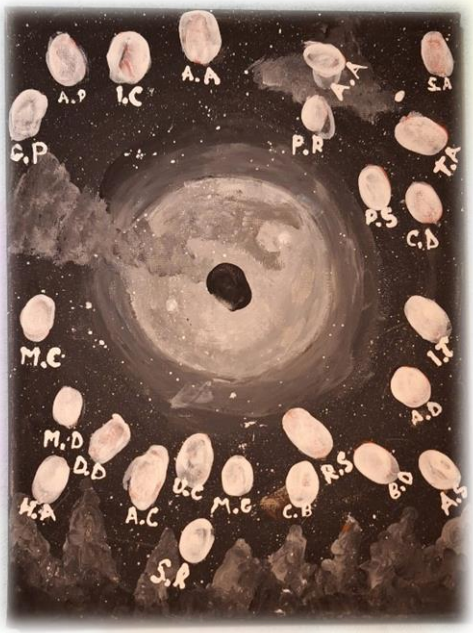
Prin manipularea acestor deplasări atomice, cercetătorii au potențialul de a crea „materiale minune” care să fie utilizate în aplicații precum calculatoare de înaltă performanță, celule solare ultra-eficiente și senzori ecologici.

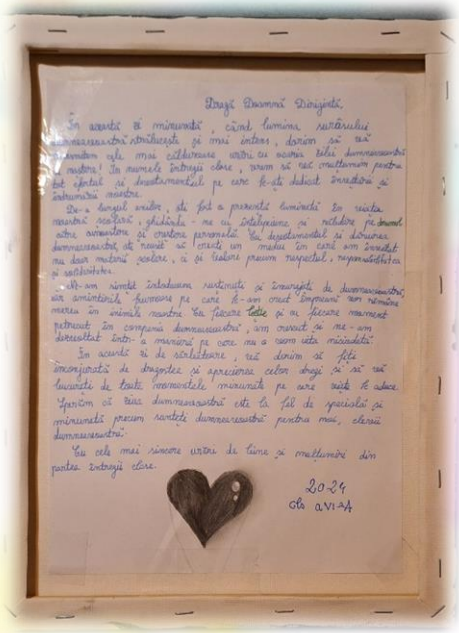
Sper că v-a plăcut și nu uitați, teoretic nu suntem singuri pentru că avem șanse infinite să găsim civilizații extraterestre în alt univers, practic nu se știe.

Niță Yannis Andrei, clasa a VII-a A

Micii noștri artiști

Dragi Diriginți,

În această zi minunată, când lumina sărbătorii dumneavoastră strălucește și mai intens, dorim să vă spunem cele mai calduroase urări cu ocazia zilei dumneavoastră onomastice! În numele întregii clase, vrem să vă mulțumim pentru tot efortul și devotamentul pe care îl-ați dedicat învățării și formării noastre.

De-a lungul anilor, ați fost o prezență luminoasă în viața noastră școlară, ghidându-ne cu înțelepciune și răbdare pe drumul către succesuri și creștere personală. Cu dăruirea și dăruirea dumneavoastră ați reușit să creați un mediu în care am învățat nu doar materii școlare, ci și valoare precum respectul, responsabilitatea și perseverența.

Ați știut întotdeauna să ne încurajați și să ne susțineți, oferindu-ne îndrumarea și înțelepciunea de care aveam nevoie în momentele potrivite. Cu fiecare lecție și cu fiecare cuvânt pătruns în conținut dumneavoastră, am crescut și ne-am dezvoltat într-o manieră pe care nu o vom uita niciodată.

În această zi de sărbătoare, vă dorim să fiți înconjurați de bucurie și apreciere, celor dragi să vă fie lângă de toate bunătățile minunate pe care vă le oferă. Sperăm că ziua dumneavoastră este la fel de specială ca minunații oameni sunteți dumneavoastră pentru noi, elevii dumneavoastră!

Cu cele mai sincere urări de bine și mulțumiri din partea întregii clase.

20-24
Ora a VI-a A

Clasa a VI-a A

Anchidin Andrei, clasa a VII-a A

Boroșeanu Maria Clara, clasa a VII-a A

Bucaleț Teodora, clasa a V-a A

Bucaleț Teodora, clasa a V-a A

Caim Clara, clasa a VII-a A

Constantin Cristina Simona, clasa a VII-a C

Ciuraru Miruna, clasa a VII-a B

Ciuraru Miruna, clasa a VII-a B

Constantin Antonia, clasa a VII-a A

Gheonoiu Mariana, clasa a VII-a C

Gogonea Daria, clasa a VII-a B

Lopez Tudora Micaela, clasa a VII-a C

Medeleanu Nadia, clasa a VII-a A

Giornoiu Anda, clasa a VII-a A

Constantin Antonia, clasa a VII-a A

Sternat Denisa, clasa a VIII-a B

Marcăș Alexia,, clasa a VII-a A

Mareș Bianca, clasa a VII-a B

Moroianu Daria, clasa a VI-a A

Moroianu Daria, clasa a VI-a A

Moroianu Daria, clasa a VI-a A

Moroianu Daria, clasa a VI-a A

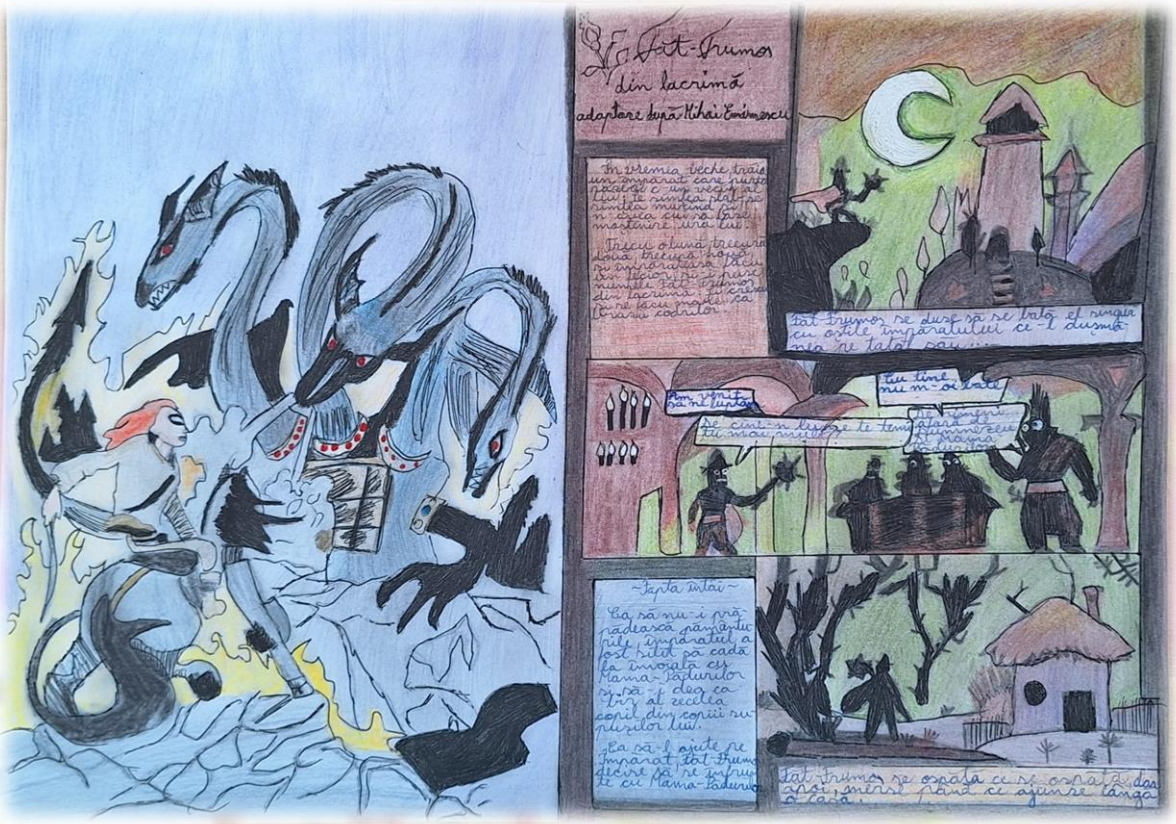
Mihai Ciprian George, clasa a VI-a B

Moroianu Daria, clasa a VI-a A

Osman Ana-Maria, clasa a VIII-a B

Moroianu Daria, clasa a VI-a A

Murat Georgiana, clasa a VI-a A

Nedelcu Maria Karina, clasa a VIII-a A

Paraschiv Rebeca, clasa a VII-a A

Zamfirachi Miruna, clasa a VII-a B

Nistor David, clasa a VIII-a B

Vasilescu Sofia, clasa a VIII-a B

Ursache Cezar, clasa a VI-a A

Popa David Gabriel, clasa a V-a B

Radu Haruki Andrei, clasa a V-a A

Radu Haruki Andrei, clasa a V-a A

Stanciu Matei, clasa a V-a A

Macarie Alexia, clasa a VII-a A

Țican Denis, clasa a V-a B

Stanciu Matei, clasa a V-a A

Vasilescu Sofia, clasa a VIII-a B

ROMÂNIA
DACIA
LOGAN
ROM
CLASA a VIII-a C
2023

Material realizat de către elevii Școlii Gimnaiale Nr. 143 în cadrul Proiectului *Explorări și Transformări* – tema *Ateliere creative*

Proiect realizat de Montage Gallery în parteneriat cu Primăria Sectorului 5 – Centrul Cultural și de Tineret „Ștefan Iordache” și Școala Gimnazială Nr. 143

Coordonator picturi și desene: Prof. Istrate Mariana

Dascălii noștri

Generații de ieri și de azi / Educația, ieri și azi

Dintotdeauna a existat această discuție: există diferențe între generația actuală și cea anterioară? Oricine ar răspunde că da. Au existat mereu conflicte între generații, dar de cele mai multe ori tinerii au tins spre progres, spre nou, spre mai bine. Iar părinții au avut nostalgiile lor.

Internetul utilizat la scară largă a produs o adevărată revoluție. El ne-a schimbat iremediabil viețile, nu putem nega această realitate. Dar, pentru cei mai mulți dintre noi, era internetului a început la vârsta tânără sau chiar adultă. Dar cum este să educi generații de copii care de la nici un an butoneaza telefoane pe Youtube şi alte rețele? Foarte greu. În primii ani, am predat copiilor care nu aveau acces la internet. Era așa de frumos să vezi lumina din privirile lor când le povesteai ceva sensibil! Sau când le arătai imagini cu animale și ei nu mai conteneau să spună: „Wow!”, „Ce frumos!”, „Ce drăguț!”.

Dar expunerea la jocuri incitante învață creierul cu multe imagini realiste care se deruleaza rapid. Astfel, lecțiile clasice devin din ce în ce mai neatractive. Cea mai mare provocare a profesorului de azi este să se adapteze la elevii săi, să își modernizeze metodele de predare și să nu se ferească în a folosi tehnologia. Acum, profesorul vede bucuria de pe chipul elevilor când lecția este predată prin mijloace multimedia, copilul se simte conectat la tehnologie, iar deprinderile sunt ușor de dobândit.

Nu este utilă negarea acestei realități, elevii noștri se nasc într-o lume digitală, fac parte din ea. Nu te poți pune contra acestui curent, ci îl poți folosi, ca un marinar iscusit, pentru a duce corabia minții și a sufletului copiilor la limanul cel bun al unei educații moderne și sănătoase.

Autor: Prof. înv. primar Drossu Florina

Proiecte adunate în pagini de jurnal

Am parcurs deja prima parte din calătoria cu ghiozdanul în spate a anului şcolar 2023-2024. Suntem în decembrie, aproape de cumpăna dintre ani. Ca fiecare dintre noi, privim în urmă şi reflectăm asupra proiectelor pe care ni le-am propus şi pe care am reuşit să le onorăm respectabil. Apoi privim înainte şi ne pregătim pentru altele, astfel încât să ajungem să culegem în iunie cât mai multe roade şcolare.

Răzbat printre amintiri imagini cu începutul de an şcolar…, careul plin de elevi veseli, frumoşi, emoţionaţi, vorbăreţi. Tabloul este întregit de arcade cu baloane, de bannere cu mesaje de bun venit, de flori şi bucurie.

Cadrele didactice au sclipiri în ochi şi foc în inimă la revederea copiilor.

Entuziasmul se mută apoi în sălile de clasă unde au loc îmbrăţişari şi cuvinte pornite din dorul simţit de unii pentru ceilalţi.

Programul zilnic începe să se contureze în rutinele de lucru şi învăţare şcolară.

Proiectele extraşcolare încep să fie dorite de cadrele didactice, ca strategie de completare şi nuanţare a învăţării.

Primul cel mai frumos dintre ele este ***„Festivalul Toamnei”***, lansat de echipa de profesori coordonatori ai proiectelor de la nivel de şcoală.

Am răspuns şi noi, clasa a II-a B, cu mare entuziasm invitaţiei de participare. Anterior zilei stabilite pentru desfăşurarea festivalului, ne-am pregătit sârguincios. Am realizat decoraţiuni de toamnă, am cules informaţii despre fructe

şi legume şi am vorbit despre acestea completând la clasă coşul cu roade, am lucrat în echipe „Cel mai frumos copac de toamnă”, am realizat expoziţia cu care să ne amenajăm standul.

Odată ziua venită, am ieşit în curtea şcolii unde elevi mici şi mari zoreau în realizarea expoziţiilor pentru sărbătorirea acestui anotimp „gustos”.

S-a stabilit un juriu care să aprecieze fiecare stand în parte, să deguste bunătăţile gătite de mămicile gospodine şi să decidă premiile pentru fiecare clasă participantă. Ne-am situat pe un onorabil loc II, grupul de lucru al clasei noastre - elevi şi părinţi - demonstrând creativitate, talent culinar, mândrie naţională (îmbrăcând costume populare), unitate, armonie, bună-dispoziţie.

Pentru acest eveniment, micuţa elevă Butnaru Sophia a scris în jurnal:

„Festivalul toamnei, belşug şi veselie”
Butnaru Sophia Maria, clasa a II-a B

A venit toamna, al treilea anotimp al anului, scăldat în raze blânde de soare.

Frunze galbene şi roşiatice au acoperit pământul pârjolit de soarele verii.

Din curtea şcolii noastre se aud glasuri vesele de copii. Suntem împreună cu mic, cu mare, dascăli şi elevi, împodobind grădina şcolii ca pentru o mare sărbătoare. Este o sărbătoare a belşugului numită „Festivalul Toamnei”.

Avem dovleci bine copţi şi coşuri mari pline cu mere, pere şi gututi. Avem struguri aurii, castane roşcovane şi crizanteme de toamnă. În colţul bucatelor miroase a plăcinte pregătite de mămicile noastre gospodine.

Împărţim cu toţii zâmbete si darurile toamnei.

Ce bucurie să ne regăsim unii pe alţii, colegii mari şi mici din şcoală, acum, în prag de toamnă!

***

Nu peste mult timp, proiectul ***„Educaţie prin şah”*** stârneşte elevilor un mare interes.

Primul contact cu tabla de şah, cu piesele încântătoare prin formă, simbolistică şi descriere, cu legenda apariţiei şahului, face din micii elevi de clasa a II-a elevi doritori de joc. Mai mult, platforma Chesskid, unde Federaţia Română de Şah ne-a permis crearea de conturi pentru învăţarea şahului, a fost accesată într-o lecţie în care elevii au putut utiliza la clasă tablete, telefoane, laptopuri, fiind extrem de motivaţi în prinderea paşilor de joc.

Dincolo de această primă lecţie, elevii înscrişi pe platformă joacă şah şi în prezent, într-un program stabilit de comun acord cu FRS, în care ei participă la turnee şi pot câştiga premii.

La clasă avem permanent tablă de şah pusă la dispoziţia elevilor şi ne bucurăm să vedem că în fiecare pauză ei petrec timp cu acest sport al minţii.

Despre acest proiect, o elevă a clasei a scris în jurnal:

Lecţia de şah

Arapalea Mara, clasa a II-a B

Într-o zi de şcoală doamna învăţatoare ne-a adus un joc. Avea o cutie de lemn cu pătrate maronii şi albe şi nişte jucării mici din lemn. Am recunoscut unele care aveau formă de căluţi. Am întrebat curioşi ce joc este şi cum se joacă.

Câţiva colegi ştiau deja şi doamna i-a lăsat să ne povestească mai multe. Apoi ne-am uitat la un desen animat din care am aflat cum a fost inventat jocul.

M-am întrebat cum a putut un om să fie atât de deştept şi să inventeze un joc care să fie jucat şi în zilele noastre?! Prezentarea pieselor, a mutărilor şi regulile de joc le-am învăţat repede.

Doamna învăţătoare ne-a permis să aducem a doua zi la şcoală tablete, telefoane sau laptopuri unde am intrat pe conturile noastre şi am început să jucăm. A fost foarte distractiv! Nici nu a fost nevoie de prea mult ajutor din partea doamnei pentru că noi ne-am descurcat de minune!

Îmi place şahul!

Autor: Prof. înv. primar Oprea Mihaela-Adelina

Bună dimineaţa la Moş Ajun!

Cu multă emoţie am sărbătorit şi anul acesta venirea Crăciunului. Încă de când iarna a început să îşi arate primele semne, în clasa noastră au început să răsune colindele. Cum Crăciunul înseamnă iubire, generozitate, familie, am decis cu părinţii elevilor să fim mai mult decât de obicei prezenţi şi implicaţi în activităţile desfăşurate cu aceştia.

Am fost cu toţii împreună la proiectele caritabile specifice perioadei, am fost împreună în activităţile de lucru „la gura sobei” şi, în final, am fost împreună în „Atelierul lui Moş Crăciun”.

Am organizat spaţiul de lucru, am pregătit coşul pentru colindători şi sacul cu daruri din partea Moşului şi am aşteptat cu emoţie ziua de lucru.

În clasă peisajul de iarnă al satului românesc a prins contur. Casele deja aşteptau colindătorii.

Am primit cu drag părinţii la atelierul de lucru si fiecare elev a confecţionat atături de ei câte un felinar de purtat pe uliţe la umblatul cu colindul. S-a creat o atmosferă caldă, care a îmbujorat de fericire obrajii celor mici.

Am colindat şi coşul cu covrigi, mere, mandarine şi bomboane a fost împărţit.

Cel mai frumos a fost că, odată cu glasurile copiilor se auzeau şi glasurile părinţilor, cuprinşi de emoţia sosirii Sărbătorii Naşterii Domnului.

Nu au lipsit momentele hazlii. Moşul, chiar dacă nu a sosit la noi, ne-a apelat telefonic şi a vorbit cu copiii. Fiecare cuvânt, într-o emoţie declanşată de destăinuirea faptelor bune sau mai puţin bune, a stârnit zâmbete pe chipurile părinţilor.

Activităţile în comun, parteneriatul familie-şcoală înseamnă un plus emoţional pentru copii, o intercunoaştere şi o coeziune între părinţi şi, în aceeaşi măsură, o recunoaştere obiectivă, reală din partea părinţilor a efortului pe care munca didactică o implică.

Crăciunul, această sărbatoare care înseamnă căldură sufletească, pace, linişte, armonie, dăruire, iubire, credinţă şi speranţă a adus toate acestea între noi, membrii familiei clasei a II-a B.

Autor: Prof. înv. primar Oprea Mihaela-Adelina

Serbările şcolare, bucuria de a fi împreună!

A devenit de la sine înţeles că în calendarul activităţilor şcolii noastre se fixează încă de la începutul anului şcolar datele cele mai importante pentru desfăşurarea unor evenimente deosebite.

Unul dintre acestea este ZIUA NAŢIONALĂ A ROMÂNIEI, sărbătoare marcată în fiecare an prin serbări de amploare, elevii tuturor claselor pregătind momente pentru programul artistic comun de rememorare a Marii Uniri.

Aşa s-a întâmplat şi anul acesta, organizarea programului şi amenajarea scenei întinzându-se inclusiv în zilele de sâmbătă/duminică prin efortul cadrelor didactice coordonatoare şi al elevilor şcolii, cu toţii însufleţiţi de sentimente patriotice şi simţire românească.

Expoziţii de costume populare autentice - întreaga zestre de valoare adusă de doamna profesoară Istrate Mariana -, unelte tradiţionale, ştergare, vase de lut, lucrări realizate de elevi, au înconjurat scena creând dimensiunea satului românesc şi a timpului de odinioară.

Sala s-a umplut de părinţi, profesori, elevi, iar momentele au fost susţinute cu emoţie şi solemnitate, aşa cum se cuvine într-o astfel de sărbătoare.

Noi, şcolăreii clasei a II-a B, ne-am străduit din timp să învăţăm dansuri populare şi am făcut multe repetiţii astfel încât să fim românaşi mândri în joc şi cânt.

Am reuşit, zicem noi, să smulgem aplauze şi admiraţie. La rândul nostru am aplaudat

Colegii mai mici sau mai mari au aplaudat după fiecare poezie, cântec, piesă de teatru sau dans. La final, cu toţii am cântat ne-am strâns în horă, apoi am trecut la colţul cu bucate tradiţionale şi am gustat din toate, regăsind într-unele mirosul şi gustul preparatelor bunicuţelor noastre.

Întotdeauna serbarea de 1 Decembrie ne-a strâns sufletele la un loc într-o simţire puternic românească.

Aşa ne dorim să fim în fiecare zi, într-o trăire comună şi o horă din ce în ce mai largă. Aşadar, veniţi şi prindeţi-vă alături de noi!

Autor: Prof. înv. primar Oprea Mihaela-Adelina

Mens sana in corpore sano - ASSG 143

HANDBAL FEMININ

O constantă necesară

Handbalul este sportul de echipă ce a adus țării noastre cel mai râvnit trofeu mondial în anul 1974, însă cu toate acestea, niciodată, din păcate, handbalul nu a reprezentat pentru sportul românesc o prioritate pentru dezvoltarea tinerilor ce urmează acest sport. Performanțe au mai existat, echipele naționale feminine și masculine jucând semfinale și chiar finale, însă ca sport de masă, handbalul nu a avut parte de o promovare pe măsură de-a lungul timpului.

Echipele ASSG 143 au obținut în ultimii 7 ani rezultate meritorii pentru școala noastră, atât la minihandbal mixt (ciclul primar), cât și echipele mari feminine și masculine (ciclul gimnazial), acestea urcând an de an pe podimul competiției la faza pe sector.

Decembrie 2023
Handbal feminin – locul III – faza pe sector

Și în deschiderea acestui sezon sportiv, fetele noastre au reușit să prindă podiumul sectorului după o competeție muncită, loc III pe care și anul trecut ni-l adjudecam, pierzând de fiecare dată semifinala în mod dramatic.

Cu două debuturi, Faustina Dobrogeanu (a V-a B) și Briana Radu (a V-a B), alături de colegele mai mari, Andra Parghel (a VIII-a B), Ștefania Bordea și Miruna Ciuraru (a VII-a B), Maya Constantin (a VII-a C) și căpitanul Irina Manea (a VIII-a A), fetele au demonstrat pe tot parcursul competiției spirit de echipă și o deosebită ambiție pentru a-și ridica nivelul, lucru care s-a și întâmplat, totul culminând cu câștigarea finalei mici în condiții grele pentru orice echipă (eliminări, accidentări, etc), lotul nostru suferind din pricina accidentărilor pentru alte două fete ce nu au putut participa la competiție.

Mulțumim, fetelor!

Autor: Prof. Rădoi Dorinel-Ionuț

REPORTER ASSG 143

Flash-interviu obținut de reporterul special ASSG 143, Clara Caim, de la căpitanul de echipă, Irina Manea (clasa a VIII-a A), karatista care de la clasele primare a reușit să se impună în echipa de minihandbal - mixt, ca mai apoi să devină liderul echipei feminine a ciclului gimnazial, alături de care a urcat în ultimii doi ani pe podiumul competiției, la faza pe sector.

R: Felicitări pentru locul III obținut, ce ne poți spune despre desfășurarea competiției?
I.M.: Desfășurarea competiției a fost în mare parte ca și anul trecut, plină de adrenalină și entuziasm, fiind pasionată de sport, am făcut parte încă din clasele primare din echipa de minihandbal-mixt, aspect ce m-a ajutat ca la gimnaziu să mă pot descurca cât mai bine. Eram obișnuită cu sala de sport, cu oamenii și echipele ce urmau să concureze. Iubesc să particip la acest gen de competiții și să mă întrec cu alte fete pentru a câștiga. Am avut norocul să am colege de echipă ambițioase ca mine, alături de care am reușit din clasele primare să obținem locuri pe podiumul competiției. De asemenea, un lucru pe care l-am învățat de la domnul profesor Rădoi, cel care s-a ocupat de pregătirea generației mele de la clasele primare, a fost că nu întotdeauna voi câștiga într-o competiție, însă și dintr-o înfrângere trebuie să ,,adun" foloasele pentru ca într-o bună zi să mă pot bucura de reușită.

R: Cu ce amintiri rămâi după 9 ani petrecuți în școala care te-a făcut mare?
I.M.: Rămân cu momente memorabile, au fost și câteva lucruri mai puțin plăcute, inevitabile de altfel, dar marea majoritate au fost și vor rămâne vii în amintirea mea și le percep ca ,,sfaturi" pentru ce mă așteaptă pe viitor. Chiar aș dori să le mulțumesc și pe această cale doamnei învățătoare Viorica Petrescu și domnului diriginte Ionuț Streinu, pentru modul cum m-au înțeles, m-au povățuit și m-au ajutat să ajung astăzi aici.

Minihandbal-mixt
decembrie 2019

Locul III
Decembrie 2022

DIPLOMA
adidas
adidas
Mandru de voi!❤️
ONSS
Handbal feminin
locul III - faza pe sector

Călătoriile noastre

Cheile Grădiștei

„Să călătorești, să experimentezi și să înveți: asta înseamnă să trăiești”, spunea șerpașul Tenzing Norgay. O drumeție într-o zona de munte, cu aer rece și curat, în mijlocul naturii, înconjurat doar de pădure și stânci înalte și un drum, cu o priveliște încântătoare, care ți se deschide în față este cel mai bun mod de a-ți cunoaște limitele, de a-ți învinge temerile, de a învăța despre natură și de a cunoaște oameni, colegi, prieteni așa cum nu i-ai văzut până atunci.

Pe baza acestui principiu, pe care încerc să-l insuflu elevilor mei la clasă, dar și pe baza experiențelor acumulate anterior (**nicio toamnă fără o excursie**) am hotărât împreună cu părinții, colegii și elevii noștri ca în „Săptămâna Altfel” să realizam o astfel de activitate. Pentru că elevii și-au dorit de data aceasta să exploreze mai mult natura și să petreacă mai mult timp afara, în aer liber, alegerea destinației a fost una clară și ușoară: undeva nu foarte departe de București, într-o zona care să ne ofere posibilitatea unei drumeții, în care să putem să ne conectăm cu natura, să punem în practică acele noțiuni teoretice obținute la orele de curs, dar să ne simțim și liberi, să putem să vorbim mai tare decât într-un muzeu, să putem alerga mai mult decât într-o cetate sau să putem chiar să ne așezăm pe o

buturugă/lemn/malul unui izvor fără să ne întrebăm sau să ne îngrijorăm dacă avem sau nu voie.

La început am fost sceptică, traseul ales nu era dificil, însă era lung (aproape 10 km pe jos, dus – întors). Am fost convinsă de faptul că elevii mei, crescuți la oraș, nu vor avea atâta rezistență încât să parcurgă traseul, în întregime. De aceea ne-am împărțit în trei grupe: grupa celor mai iuți de picior, grupa exploratorilor și grupa boemilor. Mă bucur tare mult că m-am înșelat: toată lumea, cu mic, cu mare a parcurs traseul, de la Hotelul Cheile Grădiștei până sus, la pârtia de bob și punctul de belvedere, în aproximativ 3 ore. Roșeața din obrajii lor, licărirea din ochii lor curați și zâmbetul larg m-au făcut să mă rușinez și să mă mustre conștiința pentru ceea ce crezusem inițial despre grupul meu de exploratori. I-am subestimat... mult!

Pe traseu am avut de toate: întrebări curioase, științifice sau nu, cântece de vitejie sau... mai moderne, saluturi prietenoase cu cei pe care i-am întâlnit pe drum, pauze de explicații (mai mult sau mai puțin solicitate), scurtături prin pădure, întreceri sportive, încurajări pentru cei rămași în urmă, dezbateri artistice, conversații în diferite limbi străine, descrieri de peisaje și orientări în spațiu.

Aventura noastră nu s-a oprit aici, în ziua următoare, am vizitat Branul, Mausoleul de la Mateiaș, livezile de meri de la Voinești și orașul Târgoviște, elevii primind explicații și informații noi la tot pasul. Însă feedback-ul cel mai bun l-a primit această drumeție. Despre ea s-au

folosit cuvinte precum: aventură, libertate, distracție, greu, dar frumos, interesant și desigur, arhicunoscutul „Tare, frate! Mai vrem!”

Autor: Prof. Puncioiu Ana-Anduța

Excursie la Sinaia – clasa a VII-a B

În dimineața zilei de 8 noiembrie 2023, în cadrul programului național „Școala altfel”, elevii clasei a VII-a B au pornit, cu entuziasm, să (re)descopere frumusețile orașului Sinaia.

Călătoria cu trenul către destinația strabilită s-a dovedit un prilej favorabil de interacțiune pentru elevi, prin desfășurarea unor activități ludice (jocuri de societate), rememorarea unor experiențe colective și schimbul de impresii cu membrii altor grupuri de elevi, întâlniți în tren.

Odată ajunși la Sinaia, elevii s-au îndreptat către primul obiectiv turistic vizat – Castelul Știrbey, cea mai veche clădire civilă a orașului. La fosta reședință de vară a Alinei Știrbey și a generalului Emanuel Florescu, elevii și-au îmbogățit cunoștințele despre istoria orașului Sinaia, personalitățile reprezentative ale orașului, resursele naturale din munții Bucegi etc. Macheta orașului Sinaia, aflată chiar la intrarea în muzeu, și sala sporturilor de iarnă le-au captivat, în mod deosebit, atenția elevilor.

Contrar prognozei meteo emise pentru data de 8 noiembrie, elevii au avut parte de vreme bună, astfel încât s-au putut bucura de o plimbare relaxantă prin Parcul „Dimitrie Ghica”. Elevii s-au amuzat aici, urmărind salturile câtorva veverițe zglobii, aflate în căutare de hrană, înainte de a admira arhitectura în stil Art Nouveau a Cazionului din Sinaia. Plimbându-se prin parc, elevii l-au întâlnit pe Teo, un cățel foarte prietenos, care i-a însoțit pe tot parcursul zilei la celelalte obiective turistice vizitate: Mănăstirea Sinaia, Castelul Pelișor și Castelul Peleș.

În drum spre reședința de vară a regilor României, peisajul montan înveșmântat în culorile toamnei ne-a încântat tuturor privirea, iar interiorul frumos ornamentat al Castelului Pelișor ne-a impresionat profund.

La finalul zilei, oboseala și regretul despărțirii de prietenul necuvântător au constituit singurele dezavantaje semnalate de elevi în privința experienței proaspăt trăite. Elevii și-au manifestat dorința de a practica mai des acest mod de învățare și dobândire de abilități prin cercetarea realității înconjurătoare.

Autor: Prof. Stănică Ionela-Loredana

La pas pe Calea Victoriei

Dat fiind faptul că istoria Bucureștiului se împletește în jurul Căii Victoriei, iar unele dintre cele mai impozante și emblematice clădiri ale orașului sunt așezate aici, am decis ca în ultimul weekend din octombrie să ieșim la plimbare pe „Podul Mogoșoaia”.

În cadrul proiectului „*Străzi deschise – București, Promenadă urbană*”, cu ocazia împlinirii a 564 de ani de la prima atestare documentara a „*Micului Paris de*

altădată”, această arteră de circulație importantă s-a transformat într-o imensă scenă unde au avut loc spectacole de teatru, evenimente de dans și artă astfel încat acest spațiu public să reamintească locuitorilor orașului sau turiștilor dornici de relaxare de vremurile când *„Șoseaua”* era cel mai important loc de socializare pentru boierimea bucureșteană a acelor vremuri.

Proiectul acesta a venit ca o mânușă pentru noi. Parcursesem deja teoria în cadrul unui curs opțional de *Geografia Bucureştiului*, însă le promisesem elevilor și partea practică. Am reușit astfel, în mare măsură, să duc la bun sfârșit promisiunile făcute, să descoperim împreună această istorie vie, această bucățică din trecutul orașului nostru, să construim o imagine de ansamblu asupra acestuia.

Relaxați, într-o după amiază de duminică, am luat-o la pas pe Calea Victoriei. Ne-am oprit des, am admirat oameni, spectacole de teatru, clădiri, ne-am minunat de măreția și frumusețea unora dintre acestea (pe unele le cunoșteam, pe altele le-am recunoscut). Am socializat, am făcut fotografii, am ascultat muzică, am primit informații, am ascultat povești și legende, ne-am relaxat și ne-am promis să revenim.

Autor: Prof. Puncioiu Ana-Anduța

COLȚUL ABSOLVENTULUI

Amintirile mele de la 143

Experiența mea la 143 îmi pare destul de distantă acum, chiar dacă nu a trecut așa mult timp. Pentru mine și cei din generația mea, o mare parte din gimnaziu a fost petrecută în mediul online, cu avantajele și dezavantajele acestuia. Totuși, din anii în care am fost la școală, am câteva lucruri pe care aș dori să le împărtășesc:

Excursiile împreună cu colegii au fost foarte interesante, într-adevăr haotice în cea mai mare parte a timpului, dar până la urmă și asta este o parte importantă în crearea amintirilor. Îmi amintesc cum alergam dimineața până la autocar pentru a prinde loc în spate cu prietenii mei, cum am început să cântăm colinde în luna mai, când ne întorceam de la munte sau cum am fost surprins de peisajul Vulcanului Racoș.

În clasa 8-a, spre final, o ieșire foarte plăcută, pe care nu o voi uita, a fost picnicul din Pădurea Băneasa. Am fost acolo împreună cu alte câteva clase, am mâncat și am vorbit despre diferite subiecte. Totuși, această experiență este însoțită de abundența de gândaci din pădure, care ne-a făcut să ne scăpăm mâncarea pe jos de mai multe ori din cauza șocului. În final a fost chiar o masă frumoasă, luată alături de colegi și câțiva profesori, care a marcat ultima ieșire înainte de terminarea gimnaziului.

Pentru mine, există în curtea școlii un loc pe care mereu l-am îndrăgit. Nu știu cum sunt ceilalți, dar pe mine, când mă gândesc la pomul roz din curtea școlii, mereu mă apucă nostalgia. Încă din primul an de școală, până în clasa a 8-a, mă bucuram în fiecare primăvară să îi văd florile roz, care îmi dădeau un sentiment de fericire mereu când mă uităm la ele. Multe vorbe au fost spuse sub acel pom de mine și de prietenii mei, care ieșeam zilnic să ne mâncăm sendvișul acolo. Tot acest copac ne-a inspirat să facem și desenul aflat pe peretele de la etajul 2, desen care ne-a ocupat ultimele luni de școală.

Elev Arapalea Răzvan

Experiența mea la școala 143

Eu am venit la această școală, Școala Gimnazială Nr. 143, în anul 2019 când am intrat în clasa a 5-a. Copilă fiind, mi-a fost puțin mai greu să mă integrez din cauza timidității. Colegii au fost niște colegi buni, care mereu îți erau de ajutor când aveai nevoie, eram o clasă unită, deși da, mai existau și certuri.

Despre profesori pot spune că au fost și sunt niște persoane minunate, bine pregătite cu care m-am înțeles foarte bine de-a lungul acestor 4 ani de școală gimnazială. Cu unii profesori chiar am întemeiat prietenii strânse, cu aceștia am putut vorbi orice, au fost ca și prietenii mei. Am învățat multe lucruri de la dumnealor, nu doar legate de materia pe care o predau, ci multe altele.

De-a lungul anilor, am avut 2 diriginți. Deși unul dintre ei a devenit director, a fost mereu alături și aproape de noi, de aceea le sunt recunoscătoare că au avut grijă de noi, clasa 8 C, în acești 4 ani.

Deși mereu am spus că vreau să termin școala gimnazială și să ajung la liceu, ideea de a mai rămâne un an alaturi de colegii mei și de profesorii școlii nu mai este deloc rea. Am atâtea amintiri frumoase alaturi de aceste persoane, și oricât aș încerca, niciodată nu voi mai putea recrea aceleași amintiri cu alte persoane

Le sunt recunoscătoare tuturor celor cu care am petrecut timpul la Școala Gimnazială Nr. 143 și pentru amintirile de neuitat oferite de aceștia.

Eleva Stan Alexandra

*

Bună ziua! Mă numesc Ștefan Ana și sunt fosta elevă a Școlii Gimnaziale Nr. 143, în prezent fiind în clasa a IX-a la Colegiul Național Sfântul Sava. O să încerc să încadrez, în puține rânduri, toate sentimentele pe care le-am avut de-a lungul celor nouă ani petrecuți în această școală, însă nu cred că este posibil să redau în totalitate emoțiile pe care le datorez acestui loc deosebit.

A fost o călătorie… o aventură la care m-am alăturat împreună cu colegii mei și cu profesorii de la clasă. Fiecare an a reprezentat pentru mine un capitol terminat dintr-o carte captivantă, deoarece niciodată nu știam ce mă așteaptă după vacanța de vară. Nu mi-am dat seama cât înseamnă această școală pentru mine până când a venit momentul să pășesc pentru ultima dată, ca elev, pe porțile școlii…

Ultima zi de școală a fost una emoționantă și acum îmi amintesc cum am vărsat lacrimi împreună cu colegii mei la auzul ultimului clopoțel. De fiecare dată așteptam cu sufletul la gură să auzim acel sunet nesemnificativ și totuși, atunci, ne rugam să întârzie cât mai mult și să nu mai răsune niciodată. Însă, din păcate, de dată aceasta nu ne-a ascultat și încet, încet, ziua aceea a trecut ca toate celelalte.

Clasa a VIII a reprezentat un an extenuant, din toate punctele de vedere, însă am fost alinată de prezența „familiei mele” de la școală, care mereu îmi era alături. Împreună am reușit să învățăm și să dăm tot ce-i mai bun din noi, ca fiecare dintre noi să își urmeze visul. Pot să mă mândresc că am avut profesori extraordinari, și le mulțumesc din tot sufletul că m-au ajutat să-mi croiesc drumul către visul meu!

Aș da orice să mă întorc, măcar pentru o zi! Să fiu din nou Ana, din prima bancă, și să fiu înconjurată de persoanele cu care am crescut. La liceu mă simt ca într-o altă lume, este o atmosferă cu totul diferită de ceea ce aveam aici. Într-adevăr, am prieteni și la liceu, însă nu se compară cu legăturile create între mine și colegii din generală, iar profesorii nu mai sunt la fel de apropiați de elevi, fiecare ora fiind parcă „goală”.

Ca absolvent, vreau să le transmit celor de a VIII-a, și nu numai, să beneficiați la maxim că faceți parte dintr-o astfel de instituție, cum rar găsești. De asemenea, să învățați mult, deoarece este singura modalitate să deveniți oameni în adevăratul sens al cuvântului, însă să nu uitați să petreceți cât mai mult timp cu colegii, deoarece acest ultim an trece repede, mai repede decât credeți, și după ce faceți acel ultim pas între gimnaziu și liceu, veți rămâne cu amintirile. Precum a spus și draga mea doamnă dirigintă Mariana Prală, „Rădăcinile educației sunt amare, dar fructele sunt dulci”.

Eleva Ștefan Ana, clasa a IX-a, Colegiul Național „Sfântul Sava”, București

**

Pentru mine cei 9 ani petrecuți în școală, au reprezentat o călătorie fascinantă, plină de provocări și realizări.

Am avut privilegiul să învăț alături de profesori dedicați, care au devenit ghizii mei în explorarea cunoștințelor. Implicarea în activități extrașcolare și participarea la olimpiade au colorat această perioadă, oferindu-mi oportunități de dezvoltare și prietenii durabile.

Cu onoare, am fost desemnată șefă de promoție, o recunoaștere a eforturilor depuse și a sprijinului primit din partea familiei și a cadrelor didactice. Însă, această perioadă nu a fost doar despre rezultate academice. A fost o perioadă în care am descoperit că educația depășește granițele sălilor de clasă.

Vreau să închei cu recunoștință față de toți cei care au contribuit la această experiență memorabilă. Drumul meu în lumea cunoașterii abia începe, dar sunt pregătită să îmbrățișez viitorul cu încredere și entuziasm, având lecțiile prețioase ale acestor ani.

Eleva Mitrache Narcisa

***

ECHIPA DE REDACȚIE

COORDONATORI:

Director prof. Chiță Dan-Alexandru

Director adj. prof. Staicu Ionelia

REDACTOR-ŞEF: Prof. Puncioiu Ana

CORECTORI:

Prof. Chiță Dan-Alexandru

COLABORATORI:

Prof. Istrate Mariana
Prof.înv.primar Ispas Ana-Maria
Prof.înv.primar Oprea Mihaela-Adelina
Prof. Grecu Marinela
Prof. înv. primar Drossu Florina
Prof. Rădoi Dorinel-Ionuț
Prof. Stănică Ionela-Loredana

INVITAȚI:

Foști elevi ai Școlii Gimnaziale nr.143
Ștefan Ana
Arapalea Răzvan
Mitrache Narcisa
Stan Alexandra

COPERTA: Info. Decu Florenţa-Amalia
Pictură realizată de absolvenții clasei a VIII-a A, an școlar 2022-2024:
Crețu Ana Maria
Petrache Ștefan
Petria Iulia
Bejan Daria

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
Info. Decu Florenţa-Amalia

Elevii:

Radu Eduard Marian, clasa a V-a A
Radu Haruki Andrei, clasa a V-a A
Bucaleț Teodora, clasa a V-a A
Iojea Ianis, clasa a V-a A
Stanciu Matei Nicolas, clasa a V-a A
Cristea Adrian, clasa a II-a B
Buzatu Aida Maria, clasa a IV-a A
Ispas Alexandru-Daniel, clasa a V-a A
Ispas Amalia-Ioana, clasa a II-a B
Nistor David, clasa a VII-a B
Gafton Leia-Elisa, clasa a IV-a A
Manea Irina-Elena, clasa a VIII-a A
Pavel Iulian, clasa a II-a B
Voicu Ana-Maria, clasa a VII-a C
Constantin Cristina Simona, clasa a VII-a C
Niță Yannis Andrei, clasa a VII-a A
Mandache Elena, clasa a VIII-a A
Lazăr Matei, clasa a VIII-a A
Butnaru Sophia Maria, clasa a II-a B
Arapalea Mara, clasa a II-a B
Caim Clara, clasa a VII-a A
Anchidin Andrei, clasa a VII-a A
Boroșeanu Maria Clara, clasa a VII-a A
Ciuraru Miruna, clasa a VII-a B
Constantin Antonia, clasa a VII-a A
Gheonoiu Mariana, clasa a VII-a C
Gogonea Daria, clasa a VII-a B
Lopez Tudora Micaela, clasa a VII-a C
Medeleanu Nadia, clasa a VII-a A
Giornoiu Anda, clasa a VII-a A
Sternat Denisa, clasa a VIII-a B
Marcăș Alexia,, clasa a VII-a A
Mareș Bianca, clasa a VII-a B
Moroianu Daria, clasa a VI-a A
Mihai Ciprian George, clasa a VI-a B
Vasilescu Sofia, clasa a VIII-a B
Osman Ana-Maria, clasa a VIII-a B
Murat Georgiana, clasa a VI-a A
Nedelcu Maria Karina, clasa a VIII-a A
Paraschiv Rebeca, clasa a VII-a A
Zamfirachi Miruna, clasa a VII-a B
Nistor David, clasa a VIII-a B
Ursache Cezar, clasa a VI-a A
Popa David Gabriel, clasa a V-a B
Stanciu Matei, clasa a V-a A
Macarie Alexia, clasa a VII-a A
Țican Denis, clasa a V-a B
Matei Daria Alexandra, clasa a VII-a C
Marinescu Bianca, clasa a VII-a C

Revistă școlară trimestrială

(septembrie - decembrie)

ISSN 2601 - 2065

ISSN-L 2558 – 8540